

מעניין לספר בקשר לכך על מאורע שזכה בשעתו לפרסום רב: לפני כשנה נערך בניו יורק סימפוזיון בהשתתפות גדולי המדענים במקצועות "המדעים המדויקים" כגון פיסיקה גלעינית, רפואה, נסיעות-בחלל, כימיה וכד'. הנושא העומד לדיון היה "מאת השנים הבאות". כותב הדברים האלה היה במקרה נוכח בעת הדיונים. חבר המדענים המרצים היה מורכב כלה באמור מאנשי המדעים המדויקים כלומר אנשים ששטח פעולתם היא המעבדה, המשקפת וכדומה. לא היה ביניהם אף נציג אחד של "מדעי הרוח", לא היה שם לא פילוסוף, לא משורר, לא היסטוריון ובודאי שלא היה שם שום נציג של חכמי הדת. היה זה איפוא חבר אנשים הרחוקים מאד מכל נטיה "מיטאפיסטית".

אף על פי כן היתה נקודה אחת שעליה חזרו בזה אחר זה כל המרצים, אף שלא נדברו ביניהם מראש: עתיד האנושות תלויה בראש וראשונה בכחה המוסרי, בעיתה היסודית של האנושות כיום היא בעיה מוסרית, וכל יתר הבחינות — בין במדע בין במדיניות — אינן אלא תוצאות ולא סבות. הבאתי דוגמא זו כדי להראות כי אף העולם הבלתי יהודי מתחיל כבר לראות את הקשר הישיר, הממשי שבין הערכים המוסריים לעתידו הממשי הגשמי של העולם. או — לבטא את הרעיון הזה במושגים יהודיים — כי היחס שבין התשובה ועתידו המעשי, הגשמי של העולם אינו רוחני-מטאפיסטי בלבד, אלא מציאות ממשית.

התשובה היא איפוא הדרך האחת והיחידה המובילה לקראת "פתרון כולל" ובר ביצוע, ולפי השקפת התורה אין ולא יוכל להיות אלא פתרון אחד ויחיד שהוא גם ממשי וגם פתרון "כולל" לכל הבעיות שעלו על הפרק בכל שנות גלותנו.

"ואם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו כפי תורה שבכתב ותורה שבע פה ויסיף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמות ד', הרי זה בחזקת שהוא משיח ... ויתקן את העולם כלו ולעבוד את ד' ביחד שנאמר "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרוא בשם ד' ולעבדו שכם אחד". (רמב"ם הלכות מלכים פ"א)

... ואף על פי שיתמהמה עם כל זאת אחכה לו בכל יום שיבא ...